॥ १४ ॥ १५ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ७ ॥ विद्यातपोभ्यामिति ॥ १ ॥ २ ॥ मैत्रेयमपिअज्ञातचरितंचरंतमि त्यर्थः स्वैरयतिधर्मायप्रेरयतिस्वैरिणीमुनिश्रेणीतस्याःकुलेगृहे ॥३॥४॥ अस्मयतविस्मयंप्राप्तवान् ॥ ५ ॥ कुतश्चतेप्रमोदइतिसंबंधः ॥६॥ एतत्आत्मनस्तपोभाग्यंतवमहाभाग्यंतेत्वांपृच्छामि आश्चर्यद र्शनंविनाविस्मयोनभवतीतिभावः ॥ ७॥ पृथगिति पृथगात्माउपाधिपरिच्छिन्नोजीवः सुखात्माअनुपाधिकंब्रह्म पंचम्यर्थेषष्ठी ततःपृथगाचरतस्तवजीवन्मुक्तस्यमुक्तामुक्तोभयात्मनःअपेक्षयाहमात्मानम

अवापचपदंकीटःपार्थब्रह्मसनातनं॥ स्वकर्मफलनिर्वृत्तंव्यासस्यवचनात्तदा॥ १४॥ तेपियस्मात्प्रभावेणहताःक्षत्रियपुंगवाः॥ संप्राप्तास्तेगतिंपुण्यांतस्मा न्माशोचपुत्रक॥ १५॥ इतिश्रीम०अनुशासनपर्वणिआनुशास०दानधर्मेकीटोपाख्यानेएकोनविंशत्यधिकशततमोध्यायः॥ ११९॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच विद्यातपोभ्यांदानाच्चकिमेतेषांविशिष्यते॥ पृच्छामित्वांसतांश्रेष्ठतन्मेब्रूहिपितामह॥ १॥ भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासंपुरातनं॥ मैत्रेयस्यचसंवादंकृष्णद्वैपायनस्यच॥ २॥ कृष्णद्वैपायनोराजन्नज्ञातचरितंचरन्॥ वाराणस्यामुपातिष्ठन्मैत्रेयंस्वैरिणीकुले॥ ३॥ तमुपस्थि तमासीनंज्ञात्वासमुनिसत्तमं॥ अर्चित्वाभोजयामासमैत्रेयोऽशनमुत्तमं ॥ ४ ॥ तदन्नमुत्तमंभुक्त्वागुणवत्सार्वकामिकं॥ प्रतिष्ठमानोस्मयतप्रीतःकृष्णो महामनाः॥ ५॥ तमुत्स्मयंतंसंप्रेक्ष्यमैत्रेयःकृष्णमब्रवीत्॥ कारणंब्रूहिधर्मात्मन्व्यस्मयिष्ठाःकुतश्चते ॥ ६ ॥ तपस्विनोधृतिमतःप्रमोदःसमुपागतः॥ एतत्पृ च्छामितेविद्वन्नभिवाद्यप्रणम्यच॥ आत्मनश्चतपोभाग्यंमहाभाग्यंतवेहच ॥ ७॥ पृथगाचरतस्तातपृथगात्मसुखात्मनोः॥ अल्पांतरमहंमन्येविशिष्टमपि चान्वयात्॥ ८॥ व्यासउवाच अतिच्छेदातिवादाभ्यांस्मयोयंसमुपागतः॥ असत्यंवेदवचनंकस्माद्वेदोनृतंवदेत् ॥ ९ ॥ त्रीण्येवतुपदान्याहुःपुरुष स्योत्तमंव्रतं॥ नद्रुह्येच्चैवदद्याच्चसत्यंचैवपरंवदेत् ॥ १० ॥ इतिवेदोक्तमृषिभिःपुरस्तात्परिकल्पितं॥ इदानींचैवनःकृत्यंपुरस्ताच्चपरिश्रुतं ॥ ११ ॥ अल्पोपिता दृशोदायोभवत्युतमहाफलः॥ ऋषितायचतेदत्तंहृदयेनानसूयता ॥ १२॥

ल्पांतरंमन्ये यतस्त्वंमद्भाग्यंदृष्ट्वाविस्मितोसि अतोहंत्वत्तोल्पांतरोस्मीत्यात्मानमनुमिनोमीत्यर्थः अन्वयात्मित्रवंश्यत्वात् विशिष्टमपीतरेभ्यः॥८॥अतिच्छेदोऽत्यंतमंतरंमशकेनसमुद्रशोषणमिव अतिच्छंदइ तिपाठेपिसएवार्थः अतिवादस्तस्यैवार्थस्यकथनंलोकेताभ्यांविस्मयोमेभवत् इदंस्थानंक्रतुशतंविनानप्राप्यतइतिवेदवचनमसत्यं जलमात्रदानेनतवतत्प्राप्तिदर्शनात् देशकालपात्रश्रद्धाविशेषादल्पमपिमह त्तमत्वंजलमौक्तिकन्यायेनप्राप्नोतीतिदर्शनात् कस्माद्वेदोनृतंवदेदितिउक्तं ॥ ९ ॥ पदानिपदनीयानि एतदेवत्रयमुत्तमंव्रतं ॥ १० ॥ नअस्माभिरपिकृत्यंअवश्यकर्तव्यम् ॥ ११ ॥ दायोदानं ॥ १२ ॥

Digitized by Google